

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **M. V.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 4. 2005, č. j. 42 Ca 15/2004 - 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 9. 5. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 1. 2005, č. j. 42 Ca 15/2004 - 39. Tímto rozsudkem byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí Okresního úřadu Most ze dne 26. 4. 2002, č. j. VV/odvol./6/2002, kterým bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí Statutárního města Most ze dne 11. 2. 2002, č. j. přest. 849/01. Citovaným rozhodnutím byl stěžovatel shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb. v návaznosti na čl. 7 odst. 5 vyhlášky města M. č. 6/1994 o čistotě, ochraně veřejných prostranství a veřejného pořádku ve městě, kterého se dopustil tím, že dne 29. 9. 2001 kolem 17.20 hodin nevedl psa připoutaného na vodítku. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 300 Kč a úhrada nákladů řízení ve výši 500 Kč.

Ze spisu vyplynulo, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručováno v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 12. 4. 2005, a to na adresu M., K. 563/110, kterou stěžovatel označil jako adresu, kde se zdržuje. Vzhledem k tomu, že nebyl v době doručování zastižen, písemnost byla uložena na poště a stěžovatel byl vhodným způsobem vyzván, aby si ji vyzvedl (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště v úterý 12. 4. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na pátek 15. 4. 2005, který se také považuje za den doručení.

Skutečnost, že si stěžovatel usnesení vyzvedl na poště až 25. 4. 2005, je právně bezvýznamná a nemá na den doručení žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pátek 15. 4. 2005. Poslední den lhůty připadá na pátek 29. 4. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě až dne 9. 5. 2005 byla tedy podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu